

ftal jeg kun med Hensyn til Indftillingen under Nr. 28 bemærke, at jeg tror ingenlunde, at det har været Udvalget's Mening dermed at ville antyde, at nu ville vi flaa ind paa en ny Praxis med Hensyn til Pensionering, at man nu vilde til at give Alderspensioner. Nei, faa vidtrækkende Følger har Udvalget neppe tænkt fig, at den paagjældende Indftilling ftulde faae. Alderftillæg til Pensionifter over 80 Aar vil jeg for min Part ikke faaledes uden videre være tilbøielig til at gaa ind paa, og denne Sag maatte under alle Omftændigheder kræve større og mere indgaaende Underføgelser, end der er blevet den til Del ved dette Andragende. Nei, naar en Henvisning er foreftlaaet, er det begrundet i den unegtelig færlige Stilling, fom den Paagjældende har haft. Kan han ikke faae en lille Underftøttelse fom Undtagelse fra Reglen, tror jeg ikke, at Henvisningen vilde være bleven foreftlaaet. Men forreften bemærkede den høitærede Finantzminister jo ogsaa, at det er muligt, at der er færlige Forhold tilftede, og det ftulde han lade underføge. — Om Indftillingen under Nr. 22 vedrørende den der nævnte Møller ftal jeg bemærke, at den høitærede Finantzminister jo vel har den Opfattelse, at det er et meget forftjælligt Tilfælde fra en anden Sag, vedrørende en Møller, fom vi behandiede i forrige Samling, og der er naturligtvis den Forftjæl, at der iftor var Tale om en Mand, fom var i Befiddelse af Møllen paa første Haand, hvorimod der her er Tale om Sønnen af en Møller. Han fremhæver imidlertid udtryffeligt i ſelve Andragendet, at naar han overtog Møllen, var det paa Grund af det Forhold, hvori han stod til Familien, og det Haab, han nærede om en anden Løsning, og jeg vil dertil fige, at det maafte ikke var unaturligt, at han nærede det Haab i 1870 — det vil bero paa den Tid, han overtog Møllen — thi der var Tider i 1870, da Haabet mange Steder ikke var faa ganfte lille om Forandring af Grændfen. Som ſagt, Andragendet er anbefalet af Landsftingsmand Termanfen, og Udvalget kan ikke ftjønne rettere, end at der er nogen Grund til at komme den paagjældende Mand til Hjælp.

Berg: Jeg vil kun bemærke, at jeg perſonlig kjender de Forhold, fom den ærede Ordfører omtalte, og jeg ftjønner ikke, at der fra Rigsdagens Side kan være nogen Forftjæl paa, om den havde hjulpet denne Mand's Fader, da han eiede Vandrup Mølle, eller nu Sønnen, fom paa Grund af Familieforhold har maattet overtage Arven efter ham og alftaa det, der har været tilftede

paa det paagjældende Sted. Jeg finder, at forfaavidt der ftal tilftaa faadanne Føll nogen Underftøttelse — og det er jo ftet langſ Grændfen, — kan der ikke med Willigthed — noget juridift Krav er der jo ikke — gjøres nogen Forftjæl mellem hans og de øvrige's Forhold. Stulde jeg blive oplyft om, at der er nogen Forftjæl, er Stillingen en anden; men jeg har ikke ftjønnet det, og derfor er jeg gaaet med til den Unbefaling, fom den ærede Ordfører har omtalt. — Det forekommer mig ogsaa, at det heller ikke kan drage de Følger efter fig, fom den høitærede Finantzminister omtalte, at imødefomme Henvisningen under Nr. 31, idet jeg ogsaa bemærkede, at jo længere den høitærede Minister talte, deſto nærmere kom han hen til, at det Standpunkt, der her var Tale om, var Medlidendhedshensynet. Jeg tror ikke, at der er faa ſtor Afftand mellem Udvalget og den høitærede Minister paa dette Punkt. Det er aabenbart, at, derſom den høitærede Minister havde kjendt de faktiſte Forhold, havde han ikke nedſat Invalideforførgelſen, og havde den Bedkommende paa Grund af ſin hele Stilling funnet underrette Ministeren om de faktiſte Forhold, havde han for længe ſiden gjort det. Det er meget naturligt, det maa alle Menneſter vide i den Stilling, at der var den største rimelige Grund for Bedkommende til ikke for dette Forholds Skyld at aabenbare ſin Stilling, faa meget mere ſom Konjunkturerne kunde flaa om, faaledes at de mørte Udſigter kunde forandres til bedre. Alftaa, der er kun Tale om Ophevelſen af den tidligere Reſolution, der ikke vilde være bleven truffen, hvis man fra begge Sider kunde have aabenbaret, hvorledes Forholdet var, men det er unøftlydeligt og begrundet, at det ikke kunde ſe. At Indftillingen tages til Følge, kan ikke have Følger; thi kommer der nogenſinde lignende Tilfælde frem, hvor det kan beviſes, at der er negtet en Mand Invalideunderftøttelse, fordi han er bleven antagen for formuende uden at være det; men at der i Forholdene var rimelige Grunde til, at Bedkommende ikke itide havde oplyſt det, tror jeg, at man vilde være billig ved at give Pensionen tilbagevirkende Kraft, og faadanne Forhold ville virkelig være temmelig ſjældne. De, der ikke ſidde i større Forretninger, og fom ikke ville kunne lide under, at deres Forhold blive bekiendte, ville meget let kunne beviſe, at deres formodede bedre Omftændigheder ikke ere tilftede. Derfor tror jeg, at den høitærede Minister ikke kan befrugte nogen videre Følge af at gaa ind paa den Betragtning, fom har ledet Udvalget, og naar Ministeren kan faae